Ebu'l-A'la Mevdudi

25 Eylül 1903'de Haydarabad-Deccan'daki Avrangabad'da doğdu. Babası onu ingiliz sömürge okullarına göndermeyerek, onun evlerinde Arapça, Farsça, Urduca ve İngilizce dersleri almasını sağladı. Mevdudi, 16 yaşında babasını kaybedince 1920 lerde hayatını gazeteci olarak kazanmaya başlayacaktı. 1927 yılına kadar değişik gazetelerde editörlük ve muhabirlik görevlerini yerine getirdi. 1927 yılında Tercüman-ul Kur'an'ın yayınına başladı. Ocak 1938'de Muhammed İkbal'in daveti üzerine İslam hukukunun diriltilmesi konusunda çalışmak için Pencap'a giderek, bir cami, ve birkaç evden oluşan Gurdaspur yöresinde yerleşti. Daha sonra bu binalar Dar-us Selam Akademisi oldu. Nisan ayında İkbal vefat etti; Mevlana Mevdudi Aralık'ta Lahor'a giderek İslam Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde ücret almadan dekan olarak çalıştı. Ama görüşlerini anlatma konusunda hiçbir sınırlamayı kabul etmediğinden bu görevden ayrılarak Dar-us Selam Akademisine geri döndü. 1941 de ise Cemaat-i İslami'yi kurdu.

O sıralarda Pakistan, Hindistan'dan ayrılıp müstakil bir devletleşme sürecine girmişti. Pakistan'ın ayrı bir devlet olmasını Hindistan'daki Hindu zulmünden bıkmış olan Müslüman kitle istiyordu. Fakat bu Müslümanların çoğunluğunun etrafında toplanmış olduğu Müslim League'in yönetim kadrosu, İslam devleti kurmaktan aciz insanlardan oluşuyordu.

Bu olayların geliştiği sıralarda mevdudi Cemaat-i İslami'yi kurdu. Mevdudi bu aşamayı şöyle anlatıyor:"Taraftarı olduğum görüşlerin çoğunluğun hoşuna gitmemesine ve kimlerince suiistimal edilmesine rağmen, bana katılan küçük bir grup vardı. Ve Cemaat-i İslami'nin ortaya çıkması da bu grubun yardımıyla oldu. Bu cemaatin, İslam'a sebatla inanan ve diğerlerine güven veren , itimat edilir karaktere sahip böyle kimselerden oluşması gerektiğini, gerçek kuvvetin sayılarda değil karakterde yattığını, ve cemaatin sayıları ne kadar az olursa olsun, kesinlikle itimat edilir bir karaktere sahip, amelleriyle güven telkin eden ve Müslüman'ların itimat edebilecekleri böyle insanları bağrına basması gerektiğini düşünüyordum."

Kıtanın 14 Ağustos 1947'de taksiminden(Pakistan'ın Hindistan'dan ayrılması) sonra ise Mevdudi tüm çabalarını Pakistan'da İslami bir hayat tarzının tesisine adadı. Bu amaç için ülkeyi baştan başa dolaştı, konferanslar düzenledi. Ülke için gerçek İslami anayasa istediğinde, bu istekten rahatsız olan çevreler tarafından 4 Ekim 1498-28 Mayıs 1950 yılları arasında hapsedildi. Mamafih İslami anayasa elde etme çabaları Ulusal Anayasa Meclis, taleplerini içeren "kararlar" ı kabul ettiğinde, meyvesini vermiş oldu.

Yüzyıllar boyunca ilk kez, Pakistan'da , Duyubendi, Barelvi, Ehl-i Hadis ve Şia düşünce ekollerini temsil eden 31 ulema, Mevdudi'nin ikna etmesiyle,21-24 Ocak 1951'de Karaçi'de bir konferans düzenledi ve yeni anayasaya katılmak üzere İslam devleti için elzem olan 22 prensibi mutlak ittifakla kabul ettiler.

28 Mart 1953 yılında, yazmış olduğu Kadiyanilik problemi adlı bir broşür nedeniyle mahkemeye çıkarılmadan mahkum edildi. Sıkıyönetim mahkemesi onun idamına kara verdiğinde o şunları söyledi:"Eğer Allah böyle dilediyse bu akıbeti memnunlukla kabul ediyorum, ama eğer O'nun iradesi değilse, ne yaparlarsa yapsınlar bana en küçük zarar bile veremezler."

Müslüman dünyasında ona verilen ölüm cezasına karşı tepkiler o kadar büyük oldu ki , yetkililer cezasını 14 yıla indirmek zorunda kaldılar.

25 Mayıs 19552de, Yüksek Mahkemenin yayınladığı bir emirle Mevlana Mevdudi serbest bırakıldı.

2 Mart 1961'de Pakistan Kadınlar Birliği kendi hazırladığı ve açıkça İslam'a aykırı olan Medeni Kanunu hükümetin yürürlüğe koyması için yaptığı baskıda başarılı olunca, Mevdudi ve ülkenin her yanından 209 ulema kanunu protesto etti ve kanunun geri alınması ya da en azından değiştirilmesini talep etti. Bu bildiriye sert ve baskıcı önlemler geldi, bildiriyi dağıtanlar ve basanlar hapse atıldı.

25-28 Ekim1963'de toplanan Cemaat-i İslami'nin yıllık kongresini sabote etme girişimleri sonuçsuz kaldı. Ve tüm engellemelere rağmen, kongre 10,000 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Polis korumasındaki sokak serserileri Mevdudi'yi öldürmek istedilerse de başarılı olamadılar.

Bundan rahatsız olan çevreler tarafından 6 Ocak 1964de, cemaatin önde gelen tüm liderleriyle birlikte, mahkemeye çıkarılmadan hapse atıldı.

Hapisten çıktıktan 15 gün sonra 25 Ekim 1964'de, ulusal Başkanlık seçimleri sırasında,

Mevlana Mevdudi, Lahor'da büyük bir kalabalık önünde rejimin meşruluğunu tehdit eder mahiyette, 2 saatlik bir konuşma yaptı.

Yaşamı boyunca Mevdudi, yönetimde bulunanların kötülüklerini kendi emniyetini hiç dikkate almadan korkusuzca eleştirmiştir.

1970 seçimleri sırasında kişisel güvenliğinin tehlike altında olduğu söylendiğinde şöyle cevap verdi:"Yüce Allah'a güven duyan herhangi bir kişinin, O'nun koruması ve rızası altında olduğuna inanırım."

22 Eylül 1979 günü, 77 yaşında iken bütün İslam alemini üzüntüye boğarak bu fani alemden göçtü. Allah ona rahmet eylesin. Amin.